

Familieman Jörgen Raym heeft liever een zus dan s

Zonder Tante Es, want zij komt sporadisch de televisiestudio uit, maar met een heleboel andere ooms en tantes staat cabaretier Jörgen Raymann morgen en overmorgen op het podium van het nieuwe Luxor Theater in Rotterdam. 'Familie is net herpes. Als je het eenmaal hebt, kom je er nooit meer van af.'

DIJLAN VAN VLIJMEREN

Nog altijd wordt hij beschouwd als een Rotterdammer. En dat terwijl Jörgen Raymann (43) er al zestien jaar niet meer woont. „Als mensen mij aanspreken als Rotterdammer ga ik niet direct in de verdediging. Ik heb wel wat met Rotterdam. Mijn bedrijf, productiemaatschappij Men at Work, heeft Rotterdam als vestigingsplaats. Mijn oudste dochter is er verwekt en ik ben er getrouwd.”

Hij is een van de weinige mannen die niet diep in zijn geheugen hoeft te graven naar zijn trouwdatum. Hij lepelt het direct op: 19 mei 1993. „Op het stadhuis dachten ze dat het een schijnhuwelijk was. Ik was net genaturaliseerd, een studentenkamer was ons onderkomen. We hadden geen cent te makken. Van onze laatste spaarcenten heb ik twee trouwringen gekocht op de Kruiskade. Bestaande uit 14 karaat goud, want een goudgehalte van 18 karaat was boven ons budget. Uit noodzaak zijn we in gemeenschap van goederen getrouwd. Voor

een notaris, waar je langs moet als je op huwelijkse voorwaarden wilt trouwen, hadden we geen geld. Ik wilde echter niet langer wachten, omdat mijn vader er slecht aan toe was. Hadden we de bruiloft uitgesteld dan had mijn vader die niet meer meegemaakt.”

Wekt Jörgen Raymann in de nieuwste theatershow *Familyman* de indruk dat Sheila, zijn echtgenote, een Hindoestaanse is, in werkelijkheid is ze net als hij rooms-katholiek. „Een creool met een Hindoestaanse is voor het verhaal veel spannender. Een gemengd huwelijk is in de Hindoestaanse cultuur not done. De lijnen dien je bloedzuiver te houden. Niet dat mijn schoonouders mij meteen op dag 1 in de armen sloten. Ik had de reputatie van een flierefluiter. Ik was niet de meest serieuze kandidaat voor hun dochter. Anders dan in de voorstelling heeft het geen maanden geduurd voordat ze waren bijgedraaid.”

Familyman is een mix van verschillende verhalen uit

verschillende families. Eén scène is uit eigen leven gegrepen. In dit aangrijpend stuk kun je een speld horen vallen in de zaal. „Dit verhaal komt bij het publiek binnen zoals dat op sinterklaasavond 1985 bij hem binnenkwam; bam! Na college op de Erasmus Universiteit

Op haar 23ste overleed mijn zus aan een hartstilstand. Zo surreëel.”

Wat de cabaretier op het podium zegt, komt recht uit zijn hart. „Ik zou mijn succes opzeggen in ruil voor Peggy-Ann.”

Denk niet meteen dat het een en al kommer en kwel is in *Familyman*. Want de tranen zijn nog niet opgedroogd of Jörgen Raymann heeft de lach alweer te pakken. „Weet je waarom ik zo jaloers ben op mijn autochtone vrienden? Die kunnen kappen met hun familie. Surinamers kappen jou als je met je familie breekt. Familie is net herpes. Als je het eenmaal hebt, kom je er nooit meer van af.”

Daar meent hij uiteraard geen snars van. „Ik begrijp werkelijk niet dat er familieleden zijn die in onmin met elkaar leven. Dat ouders niets meer met hun zoon te maken willen hebben omdat hij homo blijkt te zijn, dat gaat er bij mij niet in. Ruziemaken zit sowieso niet in mijn aard. Met mensen die mij hebben bela-

zerd, doe ik weliswaar geen zaken meer, maar ik zeg ze nog steeds gedag. Ik draag geen haat bij me. Met woede heb je alleen jezelf. Het is slecht voor je bloeddruk, het is slecht voor je hu-

'Ik draag geen haat bij me. Met woede heb je alleen jezelf. Het is slecht voor je bloeddruk en voor je humeur.'

klopte ik vrolijk bij mijn oom en tante in Gouda aan. Het gezicht van mijn oom was lijkbleek. Hij moest me iets vertellen. Mijn enige zus, Peggy-Ann, was tijdens de voorbereidingen voor de eerste verjaardag van haar dochtertje onwel geworden. De EHBO wimpelde het af als een griep en stuurde haar terug naar huis. De arts van deze afdeling zat er vierkant naast.

Jörgen Raymann: 'Ik begrijp niet dat er familieleden zijn die in onmin met elkaar leven.' FOTO CEES KUIPER